

ROMÂNIA - Ministerul Economiei și Finanțelor

AGENTIA NATIONALA DE ADMINISTRARE FISCALA

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Bistrița-Năsăud
Biroul de soluționare a contestațiilor

Dosar nr. 27/2007.

DECIZIA NR. 25/31.05.2007

privind soluționarea contestației formulate de S.C. X S.R.L. Bistrița ,
înregistrată la D.G.F.P. Bistrița-Năsăud sub
nr. 8163/26.04.2007.

Direcția Generală a Finanțelor Publice Bistrița-Năsăud a fost sesizată de Biroul Vamal Bistrița prin adresa nr. 2268/25.04.2007 asupra contestației depuse de S.C. X S.R.L. Bistrița , privind suma totală de S_T lei reprezentând accesoriile aferente unor drepturi de import (S_1 lei - la Taxe vamale , S_2 lei – la Comision vamal și S_3 lei - la T.V.A.).

Contestația este formulată împotriva măsurilor stabilite de reprezentanții Biroului Vamal Bistrița prin Decizia pentru regularizarea situației nr. 10 din 29.03.2007 (fila nr. 21) , act prin care s-au stabilit în sarcina petentei accesoriile în cuantumul sus arătat.

Constatăm ca în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 177 și 179 alin. 1 lit. a). din Codul de procedură fiscală și , pe cale de consecință , Direcția Generală a Finanțelor Publice Bistrița-Năsăud prin Biroul de Soluționare a Contestațiilor este investită să soluționeze contestația.

În cauză s-a întocmit referatul de verificare.

Din analiza datelor și documentelor aflate la dosar se desprind următoarele:

Prin deciziile pentru regularizarea situației nr. 206/08.09.2006 și nr. 207/08.09.2006 precum și prin procesele verbale din 08.09.2006 care au stat la baza emiterii acestora , încheiate de către reprezentanții Biroului Vamal Bistrița , s-au stabilit în sarcina petentei drepturi de import suplimentare în sumă totală de S_K lei pentru două semiremorci importate cu declarațiile vamale nr. I 178ZZ și I 178ZZ din 11.10.2005 ca urmare a anulării regimului tarifar preferențial acordat inițial. Cum, în opinia organelor vamale , diferențele stabilite suplimentar cu această ocazie trebuiau achitate la data încheierii declarațiilor vamale adică la 11.10.2005 , prin Decizia de regularizare a situației atacată (nr. 10/29.03.2007 – filele nr. 20-21) au fost stabilite în sarcina petentei majorările de întârziere aferente , în temeiul art. 109 alin. (1) și art.

115 din O.G. nr. 92/2003 – actualizată precum și a art. 223 din Codul vamal al României aprobat prin Legea nr. 86/2006.

Împotriva Deciziei pentru regularizarea situației nr. 10/29.03.2007 (filele nr. 20-21) S.C. X S.R.L. din Bistrița depune contestația înregistrată la Biroul Vamal Bistrița sub nr. 2152/18.04.2007 (filele nr. 22-24) și la D.G.F.P. Bistrița-Năsăud sub nr. 8163/26.04.2007 (fila nr. 25).

În cuprinsul contestației petenta arată că față de Decizia privind regularizarea situației nr. 10 încheiată de către Biroul vamal Bistrița la data de 29.03.2007 are următoarele obiecțiuni:

- potrivit art. 109 alin. (1) din Codul de procedură fiscală creanțele fiscale sunt scadente la expirarea termenelor prevăzute de Codul fiscal sau de alte legi care le reglementează. Alineatul al doilea al aceluiași articol prevede că pentru diferențele de obligații fiscale principale și pentru obligațiile fiscale accesorii stabilite potrivit legii, termenul de plată se stabilește în funcție de data comunicării acestora, astfel: dacă data comunicării este cuprinsă în intervalul 1-15 din lună, termenul de plată este până la data de 5 a lunii următoare. În speță, având în vedere că diferențele de drepturi vamale de import ca obligații fiscale principale au fost achitate în termenul de mai sus, pentru obligațiile fiscale accesorii Biroul vamal Bistrița avea obligația legală ca la determinarea acestora să aibă în vedere data comunicării diferențelor de obligații fiscale principale;

- obligațiile fiscale accesorii calculate, în valoare de S_T lei, nu au în vedere data comunicării diferențelor de obligații fiscale principale și, pe cale de consecință, accesoriile calculate nu respectă prevederile art. 115 alin. (1) din Codul de procedură fiscală privitor la neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată;

- cum datoria vamală a fost stabilită urmare controlului „a posteriori” devenind exigibilă doar la momentul stabilirii ei, consideră că accesoriile calculate nu pot fi stabilite pentru perioada anterioară încheierii controlului;

- în sprijinul celor afirmate se invocă și prevederile art. 116 din Codul de procedură fiscală;

- cum diferența de S_K lei s-a stabilit în data de 08.09.2006, potrivit art. 109 alin. (2) din Codul de procedură fiscală termenul de plată a acestora este până în data de 5 a lunii următoare când ele au fost și achitate.

Pentru motivele de mai sus petenta solicită admiterea contestației, anularea Deciziei de regularizare a situației nr. 10/29.03.2007 prin care s-a stabilit plata accesoriilor începând cu 11.10.2005, respectiv data introducerii în țară a celor două semiremorci.

Examinând cauza, în raport cu documentele dosarului și actele normative în materie se constată că cererea contestatoarei nu este întemeiată pentru motivele înscrise în cele ce urmează.

Obligațiile fiscale stabilite în sarcina petentei, așa cum rezultă din conținutul deciziei pentru regularizarea situației atacată (filele nr. 20-21), constau în accesorii calculate pentru perioada cuprinsă între 11.10.2005 (data la care au fost acceptate și înregistrate declarațiile vamale de import ale celor două semiremorci) și 05.01.2007 (data la care petenta a achitat drepturile de import suplimentare stabilite în sarcina sa

ca urmare a anulării regimului tarifar preferențial de care a beneficiat pe nedrept la data importului).

În fapt , petenta a beneficiat de un regim tarifar redus la importul a două semiremorci efectuat la data de 11.10.2005 , în baza dovezilor de origine prezentate organelor vamale , dovezi apreciate atunci ca fiind corect eliberate. Urmare verificărilor efectuate „a posteriori” , s-a stabilit că dovezile de origine în baza cărora s-a acordat petentei regimul tarifar preferențial nu îndeplineau condițiile prevăzute și acceptate prin Acordul încheiat de România cu Comunitatea Europeana motiv pentru care , prin Deciziile pentru regularizarea situației nr. 206/08.09.2006 si nr. 207/08.09.2006 , au fost stabilite în sarcina petentei diferențele suplimentare constând în drepturi de import datorate ca urmare anulării regimului favorabil , iar prin Decizia pentru regularizarea situației nr. 10/29.03.2007 au fost calculate și accesoriile aferente plății cu întârziere a acestora.

Este important de precizat că accesoriile în quantum total de 10.398 lei au fost generate de neplata la termen (11.10.2005) a unor drepturi de import (taxe vamale , comision vamal si taxa pe valoarea adăugată) , drepturi care , deși au fost stabilite suplimentar în sarcina petentei prin Deciziile pentru regularizarea situației nr. 206 și 207 numai la data de 08.09.2006 , ele s-au născut și deci erau datorate (exigibile) începând cu data acceptării declarațiilor vamale de import , respectiv de la 11.10.2005.

În această ordine de idei precizăm că potrivit art. 141 alin. (1) din Legea nr. 141/1997 privind Codul vamal al României (aplicabilă în momentul importului – 11.10.2005) „În cazul mărfurilor importate pentru care legea prevede drepturi de import , precum și în cazul plasării mărfurilor într-un regim de admitere temporară cu exonerare parțială de drepturi de import , datoria vamală ia naștere în momentul înregistrării declarației vamale.”.

Conform alin. (2) al aceluiași articol „Debitorul datoriei vamale este considerat titularul declarației vamale acceptate și înregistrate.”.

Dispozițiile legale sus arătate au fost preluate și în noua reglementare în materie vamală , respectiv la art. 100 alin. (8) Legea nr. 86/2007 privind Codul vamal al României , articol potrivit căruia „Declarația vamală acceptată și înregistrată , precum și documentul prevăzut la alin. (4) constituie titlu de creanță” , iar în conformitate cu art. 223 alin. (1) lit. a). din același act normativ „Datoria vamală ia naștere prin:

a). punerea în liberă circulație a mărfurilor supuse drepturilor de import;”.

De asemenea art. 223 alin. (2) din Codul vamal al României (Legea nr. 86/2006) prevede că „Datoria vamală se naște în momentul acceptării declarației vamale în cauză.”.

Față de prevederile legale arătate este limpede că la data efectuării importului a luat naștere în sarcina petentei datoria vamală aferentă celor două semiremorci ce au făcut obiectul declarațiilor vamale nr. I 178ZZ si I 178ZZ din 11.10.2005 și , la aceeași dată , s-au acordat și preferințe tarifare în baza dovezilor de origine prezentate , dovezi care însă , ulterior , au fost invalidate. Prin prezentarea unor dovezi de origine aparent valide , petenta a obținut la data importului , ilegal , preferințe tarifare (reduceri sau scutiri de taxe vamale) pentru cele două semiremorci fapt ce a condus la

neplata către bugetul statului a unor drepturi de import care , în conformitate cu dispozițiile legale anterior citate , erau exigibile la data de 11.10.2005 , drepturi egale cu cuantumul reducerilor sau scutirilor acordate. Având în vedere că , urmare verificărilor „a posteriori” , s-a constatat că acele dovezi de origine nu îndeplineau condițiile necesare acordării regimului favorabil , prin Decizii pentru regularizarea situației , s-au stabilit corect în sarcina petentei diferențele de obligații vamale datorate , inclusiv accesoriile pentru neachitarea acestora la data depunerii și acceptării declarațiilor vamale nr. I 178ZZ și I 178ZZ.

Referindu-ne la majorările de întârziere contestate , apreciem că organele vamale au procedat corect la cuantificarea și determinarea lor raportat la perioada pentru care acestea se datorează. Astfel , în conformitate cu prevederile art. 115 alin. (1) din Codul de procedură fiscală debitorii datorează majorări de întârziere „pentru neachitarea la termenul de scadență” a obligațiilor de plată. Potrivit art. 116 alin. (1) din Codul de procedură fiscală majorările de întârziere se calculează pentru fiecare zi, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate , inclusiv.

Normele legale anterior citate stabilesc , de principiu , atât situațiile în care debitorii datorează majorări de întârziere , pe de o parte , cât și intervalul de timp pentru care se calculează aceste majorări , pe de altă parte.

Aceleași principii sunt păstrate și în cazul stabilirii unor diferențe suplimentare de creanțe fiscale (așa cum este cazul în speță) sens în care prevederile art. 116 alin. (1¹) din Codul de procedură fiscală dispun:

„Pentru diferențele suplimentare de creanțe fiscale rezultate din corectarea declarațiilor sau modificarea unei decizii de impunere, majorările de întârziere se datorează începând cu ziua imediat următoare scadentei creanței fiscale pentru care s-a stabilit diferența și până la data stingerii acesteia inclusiv.”.

Cum în cazul analizat , este indubitabil faptul că creanța bugetară suplimentară stabilită de organele vamale , s-a născut și a devenit scadentă la data de 11.10.2005 , data acceptării declarațiilor vamale de import , majorările de întârziere trebuiau calculate începând cu data de 12.10.2005 (ziua imediat următoare termenului de scadență).

Or , din acest punct de vedere , anularea preferințelor tarifare urmare constatării ulterioare a nevalabilității dovezilor de origine prezentate de contestatoare cu ocazia realizării importului , nu schimbă cu nimic momentul nașterii datoriei vamale (data acceptării declarației vamale) și prin urmare în mod legal autoritatea competentă a calculat obligațiile accesorii aferente drepturilor de import în raport cu această dată.

Normele legale pe care le invocă contestatoarea în apărare , respectiv art. 109 alin. (2) Cod procedură fiscală , nu sunt aplicabile speței.

Prevederile art. 109 alin. (2) Cod procedură fiscală reglementează numai termenele de plată (de grație) înăuntrul cărora trebuie achitate atât diferențele de obligații fiscale principale (impozite , taxe , contribuții etc.) cât și obligațiile accesorii (majorări de întârziere) stabilite , potrivit legii , prin actele de control sau de impunere. Aceste termene nu au însă efect exonerator pentru accesoriile aferente obligațiilor de bază suplimentare stabilite până la data constatării diferențelor. De

altfel , accesoriile se datorează și calculează cu respectarea normelor speciale ale Capitolului III din Titlul VIII al Codului de procedură fiscală , ținându-se seama , așa cum s-a mai arătat , de momentul nașterii obligațiilor de plată , moment reglementat de Codul Fiscal sau Normele vamale.

Dacă s-ar însuși punctul de vedere al contestatoarei , ar însemna să acceptăm transformarea diferențelor stabilite în cadrul termenului de prescripție (5 sau 10 ani) în credite fără dobândă acordate de stat , iar prin aceasta să se anuleze fără nici un temei scopul pentru care au fost instituite majorările sau penalitățile de întârziere , ceea ce este inadmisibil.

Fata de cele sus arătate constatăm că motivele invocate de patentă în susținerea contestației nu sunt temeinice și ele nu pot conduce la soluționarea favorabilă a cererii S.C. X S.R.L. Bistrița.

Pentru considerentele de mai sus , în temeiul art. 186 alin. (1) din Codul de procedură fiscală se

DECIDE:

1. Respingerea contestației formulată de către S.C. X S.R.L. Bistrița pentru suma totală de S_T lei reprezentând accesorii aferente unor drepturi de import (S_1 lei - la Taxe vamale , S_2 lei – la Comision vamal si S_3 lei - la T.V.A.) și , pe cale de consecință , menținerea în totalitate a măsurilor dispuse prin Decizia pentru regularizarea situației nr. 10/29.03.2007 încheiată de către Biroul Vamal Bistrița.

Prezenta poate fi atacată în termen de 6 luni de la comunicare la Tribunalul Județean Bistrița-Năsăud – Secția de contencios administrativ.

DIRECTOR EXECUTIV ,
L.S.